

ZPRAVODAJ Z PODHRADÍ

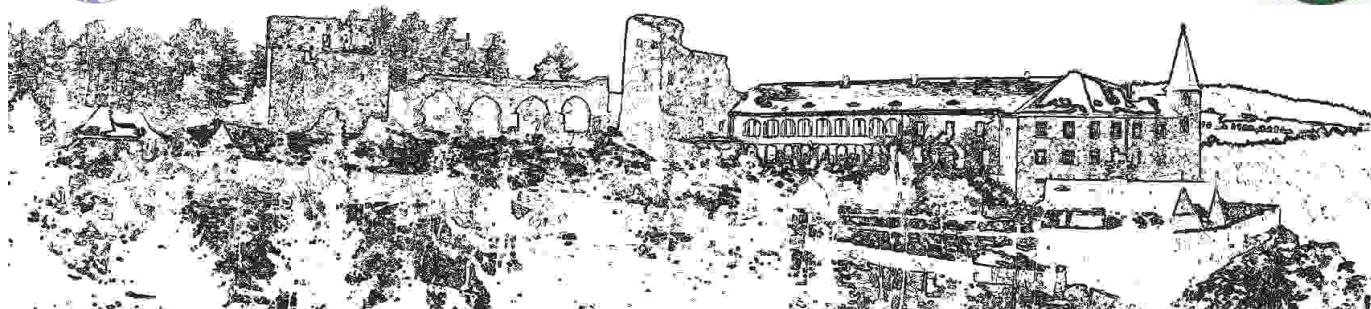

**Braníčkov, Drouhaveč, Hory Matky Boží, Chotěšov, Jarkovice, Konín,
Nemilkov, Radvanice, Stojanovice, Tvrdošlav, Velhartice,**

Ročník XI.

rok 2015

číslo 28

Vážení občané.

Nové číslo Zpravodaje z podhradí vychází v období, kdy se loučíme s létem a začínáme se pozvolna připravovat na závěr roku 2015. Letošní letní období nám přineslo extrémní teploty, s důsledkem, který se dotkl nás všech, nedostatkem vody. Po létech, kdy byla v celostátním měřítku prosazována spíše ochrana před povodněmi, t. j. protipólem letošní reality, si nová situace vyžaduje nový přístup k řešení hrozícího vodního deficitu, jak v celostátním měřítku, tak i na úrovni měst a obcí.

V legislativě státu není zásobování obyvatel vodou definováno jako veřejný zájem. Veřejným zájmem je podle zákona o vodovodech a kanalizacích pouze zřizování a provozování vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu, tedy budování infrastruktury a její provozování. S tím souvisí poměrně častý názor, že zásobování obyvatel vodou z veřejného vodovodu je stejné podnikání jako distribuce a prodej elektřiny a plynu. Základem tohoto názoru je mylný předpoklad, že vodu je možno vyrobit jako elektřinu, nakoupit do zásoby na mnoho týdnů, jako plyn a její nedostatek může být pouze přechodný. Ale větru, dešti neporučíme a klimatické změny byly, jsou a budou.

V rámci Obce Velhartice nejcitelněji pocítili nedostatek vody na Horách Matky Boží a přechodně ve Velharticích. V rámci řešení této situace bylo do současné doby vynaloženo na dovoz pitné vody téměř 100 tis. Kč. Na posílení zdrojů pro zásobování pitnou vodou H. M. Boží a Velhartic byly provedeny vrty za téměř 270 tis. Kč. V současné době probíhá vystrojování vrtů, rozborů kvality vody a příprava na napojení na současné zdroje, což si vyžádá další náklady. Podle dosavadních zkoušek je v nových vrtech dostatek vody pro vyrovnání případného deficitu a to je do budoucna příslibem, že k podobné situaci již nedojde.

Ing. Pavel Prosr, starosta

Dočkala se opravy

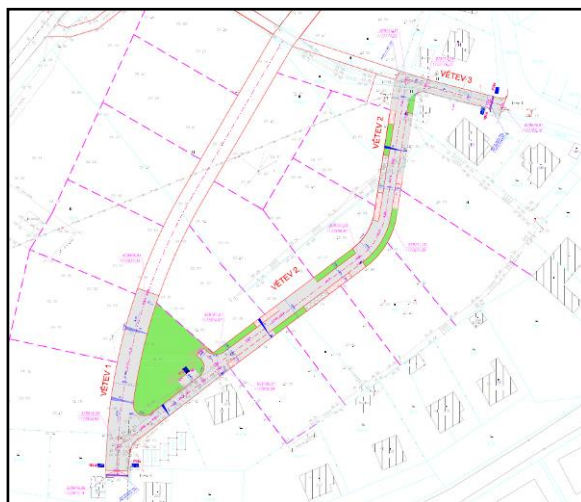
Po roce příprav se konečně dočkala kaplička sv. Antonína Paduánského v Chotěšově tolik potřebné opravy. Poslední generální opravou prošel objekt v roce 1969.

Stavba pocházející z r. 1869, je majetkem obce a současně národní kulturní památkou. Proto je realizace opravy podmíněna dodržением celé řady požadavků Národního památkového ústavu. Naproti tomu obec získala na opravu dotaci z programu „Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností“ ve výši 190 000,- Kč. Celkové náklady na opravu přesáhly 400 000,- Kč. Oprava by měla být dokončena do poloviny října letošního roku a kaplička se opět stane chloubou chotěšovské návsi.

Co se děje „Pod tankovkou“

V červenci letošního roku vypsala Obec Velhartice veřejnou zakázku na výstavbu technické infrastruktury /vodovodní, kanalizační a komunikační sítě/ v lokalitě připravované pro výstavbu rodinných domků „Pod tankovkou“.

S výzvou k podání cenové nabídky bylo osloveno 7 firem a v souladu se Zákonem o zadávání veřejných zakázek byla výzva i zadávací dokumentace zveřejněna na profilu zadavatele. Nabídku na realizaci díla podalo 10 firem. Obdržené cenové nabídky se pohybovaly v rozmezí 3 519 575,00 až 5 764 022,83 Kč bez DPH. Výběrem nejlevnější nabídky se tak jevila šance uspořit více než 2 mil. Kč. V srpnu proběhlo výběrové řízení na dodavatele díla. Protože k dnešnímu dni ještě běží lhůta pro odvolání, není dodavatel zatím znám.

Případní zájemci o celý průběh zadání veřejné zakázky se mohou dozvědět další podrobnosti na www.profilzadavatele.cz

Infrastruktura území by měla být kompletně vybudována v červnu 2016. Paralelně s budováním infrastruktury území byla oslovena firma ČEZ se žádostí o zasíťování území a vybudování elektrických přípojek. V současné době je zpracován projekt elektrifikace. Protože jeho realizace je podmíněna „pouze“ územním rozhodnutím příslušného stavebního úřadu, je stále reálná šance na vzájemnou koordinaci obou staveb.

Změna č. 1 územního plánu obce

Během prázdnin probíhaly práce na přípravě zadání Změny č. 1 územního plánu obce. Ve lhůtě určené pro podávání připomínek Obecní úřad obdržel 27 připomínek a námětů, které byly předány zpracovateli k provedení jejich průzkumů a rozborů. S jednotlivými připomín-

kami se můžete detailně seznámit na webových stránkách obce www.velhartice.cz. Zejména zadavatelé jednotlivých námětů a připomínek se zde mohou dozvědět, jak se k jejich připomínce staví zpracovatel územního plánu.

Z naší školy

Ve dnech 3. 10. - 10. 10. 2015 pojedou 30 žáků naší ZŠ do anglického Oxfordu. Žáci mají zajištěnou výuku anglického jazyka a bohatý doprovodný program. Například návštěvu Stonehenge, Shakespeares Birthplace, katedrály v Salisbury, Westminster Abbey, Trafalgar Square, Buckingham Palace, Piccadilly Circus. Cesta je součástí projektu „**Moderní vzdělávání v ZŠ a MŠ Velhartice**“, který byl škole schválen a zároveň dotován celkovou částkou 605 847,- Kč. Součástí projektu je i výuka některého předmětu v anglickém jazyce a proto se budou 3 pedagogové intenzivně zdokonalovat v angličtině.

Škola se také úspěšně zapojila do projektu „**Cool pedagog**“ a stala se partnerem Univerzity Hradec Králové. Díky tomuto projektu byli učitelé proškoleni v oblasti ICT a nových technologií, škola získala vybavení pro práci vyučujících – 9 notebooků, Celková dotace - 246 794,46 Kč. Projekt „**Velká technika pro malé kutily**“ nabídl stáž v předškolních zařízeních ve Španělsku. Projekt byl zaměřen na profesní rozvoj pedagogů MŠ a ZŠ v oblasti polytechnického vzdělávání a v oblasti lektorských a mentorských dovedností. Ředitelka školy se zúčastnila stáže ve španělské Valencii. Stáž byla zaměřena na vzdělávání v MŠ a inkluzivní

vzdělávání v ZŠ. Finanční prostředky nebyly účtovány školou, ale přímo UHK. Škola byla zařazena také do projektu „Let´s speak together“ Díky tomuto projektu naši školu pravidelně ve čtvrtek navštěvovala americká lektorka Liah Maria Cox. Pomáhala při hodinách AJ a v odpoledních hodinách v klubu dětem s překonáním jazykové bariery. Tento projekt umožnil také učitelům začít s angličtinou nebo se v ní zdokonalit.

Škola se přihlásila do sběru starého papíru, environmentální výchova, dosáhla významného úspěchu. Obsadila 2. místo v přepočtu množství na žáka mezi zúčastněnými školami. Finanční prostředky ze sběru byly použity na úhradu části nákladů na výlet.

Nové osvětlení tělocvičny

V srpnu proběhla výměna osvětlovacích těles ve velhartické tělocvičně. Nová tělesa osazená diodami LED poskytnou sportovcům i divákům příjemnější a intenzivnější osvětlení než dosavadní sodíkové výbojky. Osvětlení splňuje přísné hygienické normy včetně limitů vyzařovaného ultrafialového záření. Životnost svítidel je ve srovnání s původními téměř desetinásobné. Při stávajícím využití tělocvičny je předpokládaná životnost 30 let. Investice ve výši 158 716,- Kč se obci navrátí za 5,5 roku ve formě úspor za elektrickou energii. Velhartická tělocvična se tak zařadila mezi první tělocvičny v kraji, které setímto moderním typem osvětlení mohou pochlubit.

Informace kulturní komise

O žabičkách a vůli

Byla jednou jedna skupina žabiček, které chtěly spolu závodit. Chtěly se dostat na velmi vysokou věž. Na atrakci se přišlo podívat velmi mnoho diváků, aby se podívali na soutěž a povzbuzovali žabky. Soutěž začala, ale nikdo z přítomných diváků nevěřil, že se některé ze žabiček podaří dostat se na vrchol věže. Kroutili hlavami a pravili: „Oh, to je příliš namáhavé!!! Nikdy se jim to nepodaří!“ Anebo: „To se jim nemůže podařit, neboť věž je příliš vysoká!“

Žabky začaly zaostávat s výjimkou jedné, která se svižně dostávala výš a výš. Diváci křičeli: „Je to příliš únavné! Nikdo se tak vysoko nedostane!“ Jedna žabka za druhou to vzdávala a otáčela se dozadu. Jen ta jedna pokračovala vytrvale dál. Vůbec to nechtěla vzdávat!

Nakonec to každá vzdala, kromě té jedné žabky, která se sama a s obrovskými ambicemi vyšplhala až na vrchol věže! Ostatní žabičky, ale i diváci chtěli vědět, jak se podařilo právě jí to, co všichni ostatní považovali za nemožné.

Jeden divák přišel k žabičce a zeptal se, odkud vzala tolik síly, aby se dostala až na samý vrchol. Tehdy vyšlo najevo, že vítězná žabka je HLUCHÁ!

Trochu mě tato historka připomíná práci Kulturní komise. Všichni členové, kterých je v současné době deset pracují ve svém volném čase a věnují maximální úsilí celému programu a zabezpečení jednotlivých akcí.

Vzhledem k různorodému složení obyvatel je složité vyhovět všem, když každý občan má jiné priority a prosazuje jiné akce. Kulturní komise se snaží udělat program různorodý a v rámci svých možností vyhovět všem věkovým a zájmovým skupinám. Je samozřejmé, že probíhající akce nenaleznou vždy zastánce mezi všemi a budou se objevovat kritické hlasy, bude vidět i nedůvěra. Podstatné ovšem je akce pořádat a neustále je vylepšovat. Pokud máte zájem, aby se pořádaly akce, které nejsou na programu, poďte se zapojit a napište nám nebo zatelefonujte, co by se vám líbilo.

Program pro letošní rok vznikl velmi hekticky a bylo velmi málo času na přípravu akcí. Zanedlouho budeme společně tvořit program na příští rok 2016, dejte nám vědět, co by vás zajímalo, jaké akce byste chtěli uspořádat.

Zároveň žádám ty, kteří chtějí zasílat kulturní informace, aby oznámili svoje e-mailové adresy. Aktuálně budou dostávat informace o pořá-

daných akcích. Využijte prosím telefonní číslo 720 999 830.

Za všechny předané náměty předem děkuji.

Veškeré akce jsou umístovány na webové stránce Obce Velhartice, na stránkách Šumava-net a na vývěsce u prodejny ve Velharticích.

Anna Havlovičová – předsedkyně

Bramborové štrůdlování

Dne 18. 10. 2015 bude od 14:00 hodin v Kulturním domě ve Velharticích zábavné soutěžní odpoledne nazvané „ Bramborové štrůdlování.“ Odpoledne je určeno nejen pro soutěžící, kteří přinesou vlastnoručně upečené, popř. nepečené výrobky z jablek nebo brambor, ale i pro ostatní občany, kteří budou ochutnávat a přidělovat jednotlivým výrobkům, zatím anonymních soutěžících, body. Vznikne tak velmi rozsáhlá hodnotící porota a přidělování bodů bude tak co nejvíce objektivní.

Kromě soutěžení připravujeme pro soutěžící a ostatní návštěvníky zábavné pásmo nazvané „Láska má mnoho podob“, aby se bavili i v době sčítání bodů. Součástí „Bramborového štrůdlování“ bude i výstavka jednotlivých odrůd brambor a jablek. Pro děti bude připravena dílnička, ve které si vlastnoručně vyrobí drobné dárečky. Na závěr budou vyhodnoceny nejlepší výrobky. Odpoledne není určeno pouze pro soutěžící, zveme všechny občany, přijďte ochutnávat, popovídat i u kávy nebo čaje, popřípadě si prohlédnout výstavku a shlédnou zábavné pásmo.

Soutěžící prosím o předání výrobků v Kulturním domě ve Velharticích dne 18. 10. 2015 v 13:00 hodin v množství 1 výrobek v celku, další pak nakrájený na cca 40 malých kousků na ochutnávání. Jakékoliv dotazy a registraci do soutěže volejte prosím na telefon 720 999 830.

1. kino - kavárna

V Kulturním domě ve Velharticích bude dne 4. 11. 2015 od 19:00 hodin otevřena kino-kavárna, kde návštěvníci u kávy nebo čaje shlédnou cestopisný snímek Norsko- Lofoty a aby jim nebyla zima, zavítají i do Turecka. Po promítnutí filmů bude uspořádána beseda s tvůrcem panem Petrem Dürrem.

Rozsvícení vánočního stromu

Tradiční akce rozsvícení vánočního stromu a zpívání koled se uskuteční dne 27. 11. 2015 na náměstí ve Velharticích u kostela. od 17:00 hodin.

Zdobení perníčků a povídání o řezbářství a betlémech

Nově budeme pořádat v Kulturním domě ve Velharticích zdobení vánočních perníčků dne 12. 12. 2015, které začne v 14:00 hodin. Vzájemně si ukážeme techniky zdobení, vyměníme si u kávy a čaje recepty a odpoledne bude pokračovat ve velkém sále, kde si od 16:00 hodin budeme s místním řezbářským mistrem panem Karlem Tittlem povídat o řezbářství a betlémech. Beseda bude spojena s promítáním filmů o betlémech.

Soutěž

Vážení čtenáři, máme všichni to štěstí, že žijeme v tak krásném koutku země. Šumava byla vždy předmětem zájmu spisovatelů, filmařů, básníků i malířů. Vždy tady žili lidé, kteří měli šikovné ruce, jak jsme se ostatně všichni nedávno přesvědčili na výstavě „Šikovné ruce“. A protože Šumava je kouzelná i tajemná, pokusíme se společně odhalovat nepoznaná či dávno zapomenutá fakta a místa. Pro vás všechny začíná v tomto čísle soutěž. Ti z vás, kteří jako první zavolají správnou odpověď na telefonní číslo 720 999 830, obdrží malý dárek, tentokrát od pana Karla Tittla, který byl tak laskav a věnoval odměny pro výherce.

Otázka: V jaké vzdálenosti od Velhartic se nacházela nejbližší sklárna a kde byla?

Těšíme se na vaše odpovědi a zároveň žádáme ty z vás, kteří mají zajímavé náměty pro další soutěžní otázky nebo mají jiné nápady, které by chtěli uveřejnit, aby nás kontaktovali opět na telefonním čísle 720 999 830.

Z pověstí a příběhů velharticka

Výtah z obecní kroniky.

Pověst o bílé paní (z poznámek F. Votavy)

Tak jako na mnohých hradech českých vídali bílou paní, tak i na hradě Velharticím často vídána byla bílá něžná paní Hradecká z Velhartic v ložnici klínového pokoje, nalézajícího se na straně k cimbuří. Zemřela při narození dcerušky Elišky a po pohřbu třetí den o 11. hodině v noci přišla, objevíc se z výklenku a zmizela. To se opakovalo každé noci, až manžel, pán z Hradce, když přijel z válečného tažení, dcerušku na vychování do Hradce (Jindřichova) odvezl. Však nicméně ukazovala se zde tato bílá paní i dále, a sice u zadní gotické, hřeby pobité branky.

Pověst o louce „Trávníku“

V době třicetileté války žila ve Velharticích zbožná rodina, která měla pozemky své na západní straně hradního vrchu při levém břehu potoka Pstružné. Oseté pozemky, před sklizní vždy nepřitelem zpustošené nebyvaly pak vzdělávány, pustly a ceny jejich nadměru klesly, jelikož jich nechtěl nikdo kupovat. Následkem toho nastal hlad a mor. Ve zmíněné rodině byli též zachvácení morem rodiče, zůstavivše sirotky, jednoho hochu a dvě dívky. V době té hleděl každý jen sebe ochrániti, žádný nestaral se o druhého, proto opuštění sirotci hladem umírali. I umínili si, že pozemky své prodají hradnímu panu, očekávající jeho příchodu v hradní kuchyni, kdež pro čeleď ovesná kaše se vařila. Nemohouce odolati touze po okamžitém nasycení, nabídli pozemky své za hrnec kaše, již obdrželi s přídavkem pecnu chleba. Brzy však zželelo se jim prodeje tak laciného a hořce oplakávali pozemky své. Brzy však i oni morem zemřeli. Následkem pláče sirotek těch musilo prý pršet, kdykoli se na této louce „Trávníku“ seno dělá a lid tím více věří v pověst tu, jelikož po dlouhou řadu let, vyjma třikrát nebo čtyřikrát, prší, když se na louce té seno dělá.

Velhartický mlynář

Na počátku třicetileté války proslul ve Velharticích znalostí léčivých sil rostlin svobodník z Chobotovského mlýna. V Chobotě se říkalo protáhlému rybníku na jih nad obcí. Mlýn byl o samotě, ukryt v hustém stromoví a nebylo divu, že o mlýnu kolovaly mezi lidem různé podivné zvěsti. Hodkovič byl písmákem a často rád čítával v objemném herbáři čili bylináři, ale nejvíce vědomostí měl od svého nebožtíka otce, který je také podědil. Bylo totiž toto umění v jejich rodě již po kolik generací. Snad bylo pravda, že ve svém nitru byli Hodkovičové i jiné víry, ale až do doby, kdy se v panství Velhartice

uvázal don Martin Huerta, nikomu nebyli trnem v oku. Tím okamžikem však počalo mlynářovo pronásledování. Novému pánu hlavně překáželo blízké svobodnické sousedství, a proto rád využil lidských řečí. Jak mohl, pronásledoval chobotovského svobodníka a posléze poručil vsadit jej do vězení. Nikdo se nenadál, že by spor jinak skončil. Proto ani poprava mlynářova nezpůsobila valný rozruch. Krátce vyřkl Huerta rozsudek, ale mlynář nejen se nedal vyrušiti z klidu, ale dokonce si troufal prohlásiti, že svého katanu přežije o dobrých deset let.

Byl mlhavý listopadový den, Drobně mžilo, když Hodkoviče vyváděli z hradu a vedli na „Stínadla“. Les zdravil odsouzeného vůní. Již došel průvod na popraviště, již zvedal kat široké plkno (dvouruční popravčí meč), tu se prodralo skulinou mraků slunko a nad protilehlým Borkem vykouzlilo pestrobarevnou duhu. Hodkovičovo oko ji už neuzřelo. Spokojen, vrátil se Huerta na své sídlo a spokojeni propíjeli katovi pacholci svou hřivnu v hospodě na Zahálce. Tam bylo hlučno, i když soumrak obestřel kraj. Nemyslili již na popraveného, avšak když minu-

la devátá hodina z večera, otevřely se najednou dveře a do místnosti vstoupil mlynář Hodkovič. Zděsili se pacholci, byl to popravený, zarudlá rýha kolem krku byla neklamným znamením. Strach jimi zalomcoval a nevěděli kudy kam. Posléze vyskákali oknem a utíkali do stínu noci. Hostinský jen stěží se přemáhaje přinesl mu objednanou holbu.

Druhý den se zvěst rychle roznesla. Lidé ani uvěřit nechtěli, ale ještě více se divili, když po nějakém čase stihl hradního pána zaslužený osud v podobě moru. Tu noc, kdy zemřel, viděli prý někteří nad hradem dým a jistili, že si přišel pro Huertovu duši. Mlynář z Chobota žil pak dále nerušeně a více než deset let léčil byli-

nami chudé nemocné. Tak dí jedna z mála známých pověstí z někdejšího sídla pana Buška, komořího císaře Karla IV. Inu děly se dříve neuvěřitelné věci.

Původ názvu „Velhartičtí syrovátníci“

Z doby, kdy bylo ve Velharticích více hostinců a také více příležitosti ke škádlení neboli „dobírání“ různou tou hospodskou latinou, pochází i výše uvedený název, který již patří do kulturní či lépe do nekulturní historie a ukazuje nám starého souseda jako veselého člověka, někdy až přes míru, který často šprýmoval a jak se říká „kořenil“ si tím mnohdy těžký život. Tyto, ovšemže lživé, výmysly ilustrují zašlou dobu a vydávají doklad o tom, že člověk rád hledal změnu proto, poněvadž se jemu dobře nevedlo.

Primus Sobotka v knize „ Kratochvilné historie míst a měst státu čsl.“ zaznamenává o tom následující: Panský dvůr blíže Velhartic poskytoval hojnost syrovátky, pro níž celé řady syrovátníků Velhartických se džbány a bandaskami putují. Aby si uspořili několik set kroků do dvorce, ne-

chávají si nektar ten až do městečka pouštět po trubách. „Syrovátníci“ však odmítají úsměšky ty říkající, že naopak oni syrovátku jakožto přebytek svého blahobytu přepouštějí po trubách do okolních vesnic „chrapounům“. Co se týče věžních hodin o jedné rafičce, tvrdí syrovátníci, že jsou tak chytrí a důvtipní, že jim jedna ručička dostačí, aby na hodinách se vyznali, kdežto jiní ani s dvěma rafičkami nevědí, kolik uhodilo.

Tajné chodby

Každý hrad je v lidovém podání opředen tajnými chodbami, které vycházejí z hradu a jimiž obránci v poslední chvíli opouštěli dobytý hrad, aby zachovali holý život. Podle lidové tradice taková tajná chodba vede z hradu velhartického směrem ke Konínu a druhá tajná chodba má vésti z fary na hrad.

Aleš Breu, kronikář

Informace obecního úřadu

Svoz "N" /nebezpečných/ odpadů a velkoobjemového odpadu

Svoz se uskuteční dne **3. 10. 2015:**

Chotěšov	9:00 -10:00 hod.
Nemilkov	10:10 -11:00 hod.
Velhartice	11:10 -12:00 hod.
Hory Matky Boží	12:10 -13:00 hod.

Odpad je nutno předat osobně, je zakázáno shromažďovat odpad předem na veřejném prostranství. Ze strany svozové firmy byla obec upozorněna, že nebude za neukázněné občany jejich odpad sbírat a nakládat. Pokud se bude odpad stejně jako při minulých svozech (zejména ve Velharticích a Horách Matky Boží) hromadit na veřejných prostranstvích už předem, přistoupí obec k tomu, že nebude tyto hromadné svozy pořádat. Občané si tudíž budou muset odpad vozit na své náklady do sběrného dvora v Sušici.

Sběrný dvůr je v provozu po celý rok, lze zde likvidovat veškerý odpad. Podmínkou je trvalý pobyt nebo vlastnictví nemovitosti v naší obci.

Provozní doba sběrného dvora:

úterý a čtvrtek	13:00 - 18:00 hod.
sobota	8:00 - 12:00 a 13:00 - 15.00 hod.

tel. 376 520 519

Sběrný dvůr se nachází v areálu ČOV Sušice - naproti čerpací stanici Benzina (výjezd na Horažďovice) a uložení je pro občany všech místních částí obce bezplatné.

